בעזרת השם יתברך

ספר
מנחת יוסף
על שחיטה וטריפות

חודש מנחם אב שנת תשמ״ה לפ״ק

ברוקלין נוא יארק

סימן כ מקום השחיטה בצוואר ובו ז׳ סעיפים

א המשה ה״ש הלמ״מ(א) וא׳ מהן הוא הנרמה [פי׳ (ב)ס״כ] שנמסר למשוח המקומות בצוואר הראוי לשחיטה בשית״ל ואם נשחט שלא במקומו ה״ז נבילה (ג) אם מתה מאותה שחיטה אבל אם קודם שמתה שחטה בראוי במקום שחיטה הו״ל טריפה שחיטה וג״מ לענין או״ב שבסי׳ י״ז [ועוד ג״מ ומכרי דיסיס מעמ״מ ס״ן] (ד) ולפי שא״א בקיאין לעמוד על מידתן בצמצום שית״ל ראוי להתחילה לשחוט באמצע הצוואר לארכו כין בבהמה כין בחי׳ כין בעוף (ה) ובמקומות שנתנו לכפוף אוזן הבהמה או החי ובמקום סיומו שוחט אין לבטל מנהגם (ו) אך במדינות אלו יש לראות שיהא למטה מד׳ גודלין מהתחלת חיבור הוושט בשור הגדול כשית״ל וא״ל אסור אף בדיעבד אפי׳ הוא למטה מכפיפה הנ״ל :

ב ובדיעבד השיעור בקנה בבהמה חי׳ ועוף (ז) משיפוי כובע ולמטה [פי׳ מלמעלה בקנה יש ״ מבנעת גדולה ולמעלה ממנו עד גרגרים כעין חוטים מבסר חוטי ובסיום חוטים מתחיל לקנה לעסא ולהתקלר כלובע] ואם שחט למעלה מטבעת הגדולה בשור הקנה והחוטים נשארו כולן לצד הראש כשר (ח) בהפ״מ דווקא אבל שלא בהפ״מ אין להכשיר רק (ט) בשחט בתוך הטבעת אפי׳ לא השאיר רק מלא החוט ע״פ כולה כשירה (י) ולצו״נ והפ״מ אף אם שחט בתוך החוטים סמוך לעצם הסחוס הנקרא שיפוי כובע (יא) והא כמו אצבע מטבה״ג רק שהשאיר משהו מהחוטים למעלה לצד הראש כשירה (יב) ומ״ם בע״נ לא יאכל ממנה שיש מגדולי הפוסקים האוסרים בזה מדאורייתא ואם לא השאיר כלום מהחוטים חג ל הו״ל משופע כובע ולמעלה והר״ז הנרמה ופסולה (יג) ובעוף נ״כ השיעור בשיפוי כובע כמו בבהמה [(יד) רק דלין לו שיעור דחוטים הנ״ל ממנה דהחוטים מוגמים מאמי התחלת עפ״כ עלו] והסי׳ שיש שם בתחילת השיפוי כובע כמו ציצים ופרחים דקים מאוד זה למעלה מזה ונראים כשרופך פנימית הוושט לחוץ ואם שחט בתוכם הר״ז הנרמה :

ג ולמטה בקנה (טו) השיעור עד נגד סוף האונא השמאלית (טז) דהיינו כשנופחין הריאה והאונות מתפשטים (יז) והעליונה שבצד שמאל שהיא תחתונה כשתלוי׳ ברגלי׳ מתפשטת יותר מהימנית לצד הראש שהוא עבה ולמעלה ממנה מקום שחיטה (יח) ולא ימשוך הקנה בכח למעלה שבטבעו הוא נקמט קצת ואם ימשכנו יתרחב לצד מעלה (יט) וסימנו ברוץ לאותו המקום בעצמו כשהבהמה חי׳ ומשכת צוואה לרעות מדרכה (כ) בלא אונס יותר מרגולות וגם בשעת שחיטה לא ימשכו הסימנים מלמטה להמקום מהצוואר שרועה כדרכה לא ע״י אדם ולא ע״י הבהמה עצמה וכ״ז בבהמה ובעוף השיעור הוא בקנה למטה (כא) כמו בוושט שי״ת שיעורו בסמוך :

ד בוושט השיעור (כב) שישאר למעלה כדי תפיסת יד ונקרא תורבין הוושט והוא רוחב (כג) ד׳ גודלים בשור הגדול (כד) מתחילת מקום החיבור בלחי (כה) ועוד סי׳ דתורבין כשתחבו אף שנתרחב הדתך זמ״ז מ״ם נשאר החולל מהקנה מגגלה ואינו מתקמץ אבל חוושט כשהתיך אותו מתקמץ בעין שנצין ונסתם פי החלל (כו) וא״א בקיאין בסי׳ זה רק לחומרא אף בריחוק ד׳ גודלין אם רואין שלא נתקמץ הו״ל תורבין (כז) ובשאר נסת ודקה ועוף יש לשערו לפי גדלו וקטנו ומ״ם לא יפחות מאצבע, רק בעוף יש לשער לפי

(ה״א)

יב

מראה הפנים — חידושי אגדות — חידושי הרשב"א — חידושי הרי"ם — חידושי הר"ן — חידושי הרא"ש — חידושי הרמב"ן — חידושי הרמב"ם — חידושי הרא"ם — חידושי הרי"ב — חידושי הרי"ף — חידושי הרי"ץ — חידושי הרי"ל — חידושי הרי"ד — חידושי הרי"ט — חידושי הרי"ק — חידושי הרי"ר — חידושי הרי"ש — חידושי הרי"ת — חידושי הרי"ם — חידושי הרי"ן

שום היתר לעבור ע"י לכתחילה דיש פוסקים דס"ל (ח) דמראורייתא צריך בן לכתחילה והסיקל בזה עתיד ליתן את הדין:

ב ובדיעבד (ו) אם שחט רוב הקנה ורוב הוושט בבהמה וחי' ורוב קנה (ז) או וושט בעוף שחיטתו כשירה (ח) וקנה נקרא הקרום שבפנים הנרגרת המחבר את הטבעות יחד והטבעות עצמם נקראים גרגרת ומלפניו לצד העור הסימן עב שיש שם גרגרת ולצד המפרקת אין שם רק קרום לבד [וכעוף אינ שם גרגרת דק הוא בעם] ורובו של אחד דכשר דווקא כשהוא רוב חללו נ ב דהיינו שיהי' בחלל רוב מהקרום ולמטה וכשנ"ת (ט ובעינן ג"כ רוב עובי' שאם נתהפך הקנה מצידו של המפרקת לצד העור ושחטו אם אין שם רוב עובי' דהוא רוב הקיפו של הסי' אעפ"י שיש שם רוב חללו שחיטתו פסולה:

ג רוב זה שכשר בדיעבד (י) המנהג במדינות אלו שלא להכשיר כ"א ע"י רוב גמור הניכר לכל בלא מדידה אבל אם אינו ניכר אעפ"י כשמודדים אותו יהי' רוב הר"ז אסורה (יא) ובמקומות שאין מנהג יש להקל בה"ם ע"י מדידה אפי' נשחט בהוט השערה יותר מחצה בשירה ומ"ם בע"נ לא יאכל ממנה וידוש לדיעות (יב) המחמירין בזה בחשש דאורייתא (יג) ודווקא בבדק תום' לאחר שחיטה אבל אם המתין אף מעט ומצא רק בתוה ש יותר וודאי טריפה דכ ש יוכל לבוא ע"י פרטים הבע"ח דשביה ומצוי:

ד אם שחט (יד) חצי א' בעוף או אפי' חצי מכל סימן ואחר וחצי בבהמה וחי' שחיטתו פסולה עד שישחוט רוב חללו ורוב עוביו כשנת"ל בסעי' ב' (טו) ואפי' שחט עור החיצון דוושט כולו וחצי חלל הפנימי (טז) ואפי' נם רוב עובי' הפנימי רק שבחללו אינו מפולש ברובו שחיטתו פסולה מדאורייתא:

ה (יז) השוחט בשנים ושלש מקומות בנון שהתחיל לשחוט ונדחף ידו קצת למעלה והתחיל לשחוט שם ונדחף למקום אחר (יח) ולא הגביה סביבו כלל רק שנגרד ע"נ העור (יט) ולא שהה שנדחף מהר ושחט רוב אפי' באחרונה שחיטתו כשירה (כ) ולכתחילה לא יעשה כן רק שישחוט במקום שהתחיל שמא יבוא לידי שהי' (כא) וגם דיש לחוש לכתחילה לדעת חסוברים דבעינן שחיטה מפורעת [פי' גלוי' ויכירה] ובאין (כב) מה שבנגד החתך הראשון אין מקום החתכים מתרחב זמ ז ואינו מפורעת ואפי' בדיעבד המחמיר תע"ב ולא יתיר בלא ש"ח (כג) ואם יארע כן יחתוך במקום הב' כל הסי' דאז הוי מפורעת לכו"ע (כד) ובעוף יש להתריף בכל נווני דשיעור שחי' שלו מועטת ובהם ם יעשה ש"ח:

ו אם לא שחט רוב הסימן במק ם א' (כה) כנון שהתחיל לשחוט ונתהפך הסי' לגמרי שם ובין שניהם רוב בשירה ולא מבעי' אם ב' החותכים בהיקף אחד (כו) רק אפי' א' לצד הראש ואי' לצד מטה זה שלא כנג"ז בין בקנה בין בוושט בשירה (כז) ואפי' בעוף כיון שאין כאן שהי' כלל (כח) ויש להחמיר במקום שאין הפ"מ ולחוש לדעת המחמירין בה כיון שאין רוב במק"א (כט) וכן אם שחט רוב הקנה למעלה ורוב הוושט למטה בבהמה בשירה והמחמיר נם בזה תע"ב מטעם שנת"ל בסעיף הקודם:

ז שחיטה העשוי בקולמוס דזיינו שהניח הסכין על הצוואר (ל) באלכסון קנה א' לצד הראש והב' לצד הגוף (לא) אינ הגיה

(ד) מי' כמילוים, ומי' בסכ"ח סק"ב וכ"ל בעמ"ל בכיאורים. מהרש"ל בחידושיו בסוף פרק ד' דיבמות מסיק דאפילו בלא מחמיר בעלמא אפילו בלא מחמיר בעלמא אפילו בלא מחמיר בעלמא א

נאמנים מפני שחם עלולים לבך (לז) ומ"מ חבלים שהם בעין משחיטת השחטה יש להכשיר אם אינו חשוד בקלות ואומר ברי לי:

מ"ז כבר נתבאר בסי' כ"ג מנהגינו להטריף שהי' בב"ש בין במיעוט קמא בין בב"ב בין בקנה בין בושט (לח) וכן הדין בדרסה (לט) וכן באם תפס הקנה לבדו ובוודאי לא נגע בושט ודרס בב"ק דקנה שנת"ל להקל שם בה"ה כאן ולא יתיר בלי ש"ח:

י חלדה ביצד ששחיטתו טמונה (מ) בחולדה זו [קלמפ נל"מ] המטמנת עצמה בארץ (מא) כגון שהבנים הסכין בין סימן לסימן ושחט סימן התחתון וה"א הסכין ושחט העליון בהלכתו או ששחט העליון ממטה למעלה (מב) וכ"ש ב' מיבנים בחלדה כ"ז חוי כפיקא דאורייתא (מג) ואם החליד תחת העור או תחת צמר מסובך [עי' סעי' י"ב] או מטלית הדבוק בשעוה או קשור (מד) או כרוך בצוואר ושחט הרוב בחלדה (מה) או ששחט רוב פ"א בבהמה והחליד הסכין תחת המיעוט הנשאר ונמר שחיטתו כ"ז חוי ספק נבילה דבעיות דלא איפשיטו בג' גינהו:

יא ובמדינות אלו נהגו (מו) לפסול כל חלדה בין בב"ק ובתרא בקנה ובושט כשנת"ל בסי' ה' ואם תפס הקנה לבדו ולא נגע בושט דינו כשנ"ת שם לענין דרסה ואינ"ר:

יב בבשים שיש להם צמר מגדל בצווארם (מז) אעפ"י שאינם מסובכים וכן נוצת העופ"ת הגדולים צריך למרטן קודם שחיטה (מח) כנגד כל מקום השחיטה ולא יסמוך על הבדלן מבאן ומבאן (מט) ואינו חושש לצבע"ח בשנת ל סכ"ג סי' ט' ובשחטם ביו"ט ית"ל פו' הס' ואם באו על הסכין בשעת שחיטה (נ) אסור אפי' בדיעבד (נא) וכן קרעלין שבצוואר ענדיק וזקן של תרנגולים יזהר לתפסן בידו בשעת שחיטה שלא יבואו על הסכין ויאסר ומטעם זה יש

[illegible]

[illegible] בסקי"ח כ' בסתימת ד"ס סוף דבר דכל כ' דברים אין שוקלין [illegible] סק"ח מסכים נל"ם דברין שם דהא במקום ממעלים לרוב הקנה עדיין [illegible] וגם סברתם ומיקור מי' נ"ס שם ומה זה מל' דבקנה בעוף נ"ם כ' [illegible] סקי"ז וסקי"ח מי' מי' סעו"ש כסי' י"ג דדרס וחליד בסלים [illegible] ותלוטפ קלי ותמור מעסי' [וכמ"ש כס"י כ' מחיטות תשכמים סל"ל] [illegible] דהלמיסי' כין בקנה בין בושט עי"ש ומה"ט פסק בסקי"ח דבדרסה [illegible] בסו"ש מחלוריאה לף בכפ"ש עי"ש ומי' בלקי"ע כתבתי בסרס לעשות כ"ג בלקי"ה אות כ"ב ולקמן בביאורים אות פ"ח ב' ס' מיר מכתב לבחמיר בס"ק מעמס דלא ידעינו בבירור אם הוא בס"ק ע"ש: (מז) [illegible] כ' דיש ליזהר בלמר מסובך בבשים ומי' בכוונתו לף מלינו שוחט [illegible] סל סיה מעיה דלא איפשיטא בל"ל סעי' הקודם ומלי יש ליזהר [illegible] סבר"ג ומרדכי ורלב"ן ומו"ס לא הזכירו מסובך וכמו נוצת עופות [illegible] בשפ"ד סק"ח עוד רמז ג"כ סרב בס"ש לעיין בסי' כ"ג דלף בנוצות [illegible] ומ"ש דהוסכם לי' בסמ"ח דאסור גם בלינו מסובך לף דיעבד דאל"כ מי' [illegible] מעמוס לעב"ח לף כ' דבלינו מכוון לזה מרי וכמ"ל סכ"ג ב' סדש"ק [illegible] סק"ח בבית ד' ממ"ג בל"ל וכ' דפשיטא אין לסקל עד בכה"ג [illegible] בחלוה דנוסף לף מ"י תומלה והחמיר בזה לף ממ"כ ומ"מ [illegible] כגון בסק מם מלמס מעוס מ"ג בסכין לו לולי אחר בסבר שחיטה [illegible] [illegible] בלא בחמיר בפ"ב וכל"ל ומ"ש בסקי"ל:

[illegible] ומ"ל בסיטים ד"ל [illegible] מסק רק ל' סי' [illegible] [illegible] בסמ"ק ע"ם] וגם מלת זקן [illegible] ממ"כ ממרדכי זקן וכ"ל מרדכי [illegible] זס כרבנו בפום' וסיים דלמ"ל [illegible] מקבל עדותו כזס לאסור בחיות [illegible] לף בכרי לי ולכתמיר עכ"פ [illegible] סלנים ממופיל בגעלם וכלנים [illegible]

ויש כפ"מ מבפסס לאר ממ"ל (לח) בס"י טובה כ' מחיטות [illegible] לאסורה בס"ק דקנה לף [illegible] לגי' בעמעה בסעם שחיטה [illegible] ממ"כ בפסי' דלחיל לי' מעמס [illegible] קנה פגום [חה לף בחמס בקנה מחמס נקובת בוחפס] לף דמס [illegible] בכלנס ומ"ם בס מנכ' דרס"ז דרס"י פ"ל בחולין ל' דבמ"ק פסיטת דבילס [illegible] דרס"י חוחפס קלי וכמו שמוסה [illegible] בסיום דברין לענין שסי' דלא [illegible] סל"ל וכ"פ בריב"ם ד' כרמב"ן [illegible] עמ"ך סקי"ג ובנכ"ל בס"ך סי' [illegible] מוחר בסקי"ג מפורש מד' רס"ן [illegible] וחלדה וסי' ומיקור בס"ק פ"ם [illegible] בסי' מוב רלמיי בס' נחל לחסכל [illegible] מי"ח בסתפק בד' רס"ש לסרס [illegible] מרפסיק לפרס דס"ק דקנה [illegible] סלינגי' דסכה בסיטים מבקה [illegible] ל' לענין חלדה עי"ם לבל [illegible] דדינו בסמי' ע"ם] מלה לחלק [illegible] מבלריך דלא כרמ"ל וכ"ח דלמ"ל [illegible] בס"ק פ"ם ובסקי"ם [illegible] [ומ"ם בס"ז לבחמיר בה מבמ"ל] [illegible] מדיעות מסקלין לף בלין [illegible] מגריכין בס"ם כ' דמה גם [illegible] בלא ס"ם מחומרת בסוס' [illegible] בחבואר בסמי' י"ד דבריו [illegible] מבכ"ז] וכ"ל בפר"ם מס ודק [illegible] לבחוסכין [ויש לבגיס בדבר] [illegible] דפסקה מכ' לף דרמב"ם ונלמן [illegible] כו' דבכר כ' דרמ"י מיקל מדר [illegible] מי"ם] וכן בוסכם בסמ"ג מי' [illegible] דיש לבדד בסמ"ע בהחליד [illegible]

[illegible] מעמס בל"ם דבריו מין בעמס [illegible] בכל ומה מיקר ד' אלר"ם דמפס דשומטו [illegible] [וכל' בס' מ"ם מבמי סלס"ם לא נמס מדיין בסבכל"ם רק ל' סי' [illegible]

[illegible] בחמיר לגמטו מל לאסור ומי' כל"ם [illegible] [illegible] בסמ"ק בין בעמס בעיקר לגמטו מל לאסור ומי' כל"ם [illegible] בכל ומה מיקר ד' אלר"ם דמפס דשומטו [illegible]

[illegible] בלא בחמיר בפ"ב וכל"ל ומ"ש בסקי"ל:

(נב) יש להסיר נ"ב חמל הבהמה מצוארה שלא יבוא קצת מסמנו נגד מקום הסכין ויהי' חלדה וגם בחשש שחי' כשנת"ל סב נ סעי' יז ד (נג) ואי מטלית פרום על צוארה לפי שעה כגון שנפל טליתו על הסכין בשעת שחיטה יש לזרוד לכתחילה להוש לדברי האוסר בזה ובדיעבד מותר:

יב לכתחילה (נד) צריך להיות מגולה כל אורך הסכין מראשו לסופו (נה) דהיינו ראש עובי הסכין שכנגד צד של עובי החוד וגם ב' צדדי הרוחב של הסכין (נו) ובדיעבד אם רק מגולה נגד מקום השחיטה אפי' נכסה חוץ למקום השחיטה יש להכשיר (נז) אבל כנגד מקום שחיטה אין שיעור לדבר אפי' נכסה רק חוט השערה אסור ומטעם זה יש לזהר בשותה ביין ט וכורך מטלית על הפנים' כשנת"ל בסי' י"ח שלא יכרוך צד הצב דסכין יותר מצד החוד דשמא יבוא כ"ש כנגד השחיטה ויאסור (נח) ואם בחוד בבוין לעשות נקב קטן בע"ר באופן שיכוסה ראש הסכין מחעור אף שהוא שלא כנגד הסי' יש לקנסו לאסור שחיטתו זאת:

יד הגרמה (") כיצד כגון ששחט בסימנים שלא במקום שחיטה וכבר נת"ל ס"כ מקומן ומנהגינו במדינות אלו (נט) לפסול כל הגרמה בין בס ק (") בין בס ב וכ"ש באמצע בין בקנה בין בוושט כשנת ל בדרסה רק באם תפס הקנה לבדו שנת"ל שם להכשיר בשנמר הרוב בהכשר אבל בהגרמה אין להכשיר (ס) רק בשאחר שהגרים המיעט בקנה שחט רוב סימן במקומו (סא) בין שירד בסכינו מסקום שהגרים למקום שחיטה וגמר שם ב שלישי סימן בהכשר בין שהיניח מקום שהגרים ושחט במק א ב' שלישי בב"ז אין להכשיר רק בחפ מ [אבל אלא כס"מ אסור בכל גווני (סב) דיש פוסקים כמ"ד בג' דבעינן מיפק חיותא דסייגו בעמ מעגמר הרוב יסי' רוכא בסחיטה ולכא] אבל אם הוסיף על המיעוט שהגרים והשלים לרוב (סג) טריפה מדינא דמה שהגרים אינו מצטרף כמו חצי קנה פנים וכדמכשיר"נן לעיל בדרסה ואינך דהבא לאו מקום שחיטה היא (סד) ויש להחמיר גם בהניח ושחט במק"א שצריך לשחוט בשם כל הקנה:

טז כל מה שיתבאר בסעי' הקודם לחקל בקנה הוא דווקא בשהגרים למעלה לצד הראש דשם פסיקתו ברובו (סה) אבל בקנה לצד הריאה ובוושט בין למעלה בין למטה פוסל הגרמה שם בב"ש משום דנקובתם בשהו:

טז עיקור כיצד (סו) כגון ששחט בסכין פגומה כשנת"ל בסי' י"ח [והוא אלא"מ ונלמד נ"כ מקרא (סז) ושחט ולא יעקר] וכ"ש (סח) אם עקר קצת הסימנים ביד או שנעקר מאיליו ע"י גרגרת או כובר הבע"ח [בסיפ"ל בסמוך בסעי' כ"ב] באמצע השחיטה

(ח"א) בז

(ד) ובעופות דשכיח בהו שמטה שיעקרו הסימנים מחלחלי צריך לבדוק אח ז (ה) ונהגו לבדוק בתקיפת אגודל על שיפוי כובע ומרגל הדחק יפלטו הסימנים לחוץ ואז רואה אם נשחט רוב סי' ואם חזורים לפנים אחר הסרת אגודל זהו סימן שאינם עקורים [ומן לחוט (ו) ממש נעקרו רובן ומחזרים ע"י כמישות אפס"ו מדולל דהוי כנעקר כולו כמנח"ל סכ"ד דמלחת דל"מ כוח דאם כמפמו וזולי דנמפמו טון] "ואם לא חזרו טריפה דבידוע שהסימנים עקורים (ז) אבל משראה היטב ובדק במקום חיבורן וראה שהסימנים מעורים שם היטב כשר אף כשלא חזרו:

ב ובדיעבד אם לא בדק אחר שחיטת הרוב (ח) חוי נבילה דאורייתא דבחזקת אינה זבוחה עומדת ואין להוציאה בחזקתה מספק (ט) ואף בשוחט מהיר וזריז לא אמרינן מסתמא שחט רובו (י) וי"א דאסורה רק מדרבנן דרוב השוחטים שוחטים רוב ויש להחמיר לענין או"ב שלא לשחוט בנו אחריו וגם לבסות דמו בל"ב (יא) אבל אם לא בדק אחר עיקור כשר בדיעבד דסמכינן ארוב סימנים שאינם עקורים:

ג ולענין הגרמה (יב) אם שחט באמצע הצוואר ובשנת"ל ס"ב או סמוך לו מעט א"צ לבדוק אחר הגרמה אבל אם שחט למעלה או למטה צריך בדיקה ובזה אם לא בדק לכו"ע הוי (יג) ספק נבילה דאורייתא אף להחולקים שבמעי' הקודם וס"ס יש להחמיר לענין או"ב וביסוי כשנת"ל בסעי' הקודם:

ד הבדיקה שנתבאר (יד) צריך שתהי' תוס"י אחר השחיטה (טו) דשמא ישחט מלבדוק אח"כ וכ"ש בעוף (טז) דיש לחוש מטעם שמא יתרחב החתך מהשחיטה הואיל ודרכו לקפוץ ולפרכס (יח) ומטעם זה אסור לסמוך ג כ על מה שיאמר לאחר שיזכיר לו הבדיקה [דזה מהני בדיקת חמן כמפמ"ם בפו"ח פ' מ"ל] ובבהמה (יט) או בעוף בושמט דאין דרכו להתרחב ע"י פרכוס (כ) וכן הבדיקה אחר הגרמה באופן שנת"ל ס"ב דג"כ ל"ש בו חשש דנתרחב ס"ס יש להסמיכו מטעם הראשון שנתבאר:

ה בד"א לבתחילה כא אבל בדיעבד אם בדק אחר זמן כשר (כב) והיוקא בבהמה שאין דרכה לפרכס כ"כ אבל בעוף שדרכו לפרכס אין להכשיר עד שנמצא שנשחט כל הסימן דאז אין לחוש כולי האי שנקרע ע"י פרכוס ממיעוט עד הכל אבל אם נמצא רק רוב אין להקל דשמא ע"י פרכוס נשלם לרוב (כג) ובה"מ יש להקל ברוב גדול כמו ב' שלישים דוקא דסמתבר דבולי האי לא נעשה ע"י פרכוס ממילא (כד) וזה צריך דעת חכם להבחין בזה ולא יסמוך השו"ב על ידיעתו בעצמו:

הבודקים

(ד) ע"מ כתב מוסר סי' י"ד בדבר כמו"ב בזה וסמיג על ריאות סע"ד וכבש"ל לאוקמ דבכ"מ מפ"ל מיבכר רק מיסמילו מסמס מ"ל לברר כמ"ם כטוב"י מ"ק סי' כ"ו וכ"ל בסמוסה עכ"ם יסתר ספק מפמ בגמר מסיפס כו' לך בכ"ז מ"ל לסרים לפמ עבד הע"ד והסתכלוים ויש לומר זכות שמ"ל הדגמ"ר דבתפס סמי' אם לחק סמוך וולמי לא נמצים בפמס מסיפס ומטוס דל"מ כולמי מ"ל בדיקה ומוד לפי מפ ערליתי מעמכמי קנים מוחזים שור הכמתם כין קרים ומוקן יד וקטור בחבלים מלא יוזן זיז כ"ם בלילוף מסיפס יוד כמו מטוסים מו"ב ל"ם מיעמס מטוסס וכ"ז בנפס אבל בדקה מיס כן אם לא מלוזן בסיפים וכטור בחוק יד . וכל"ז אלוס לפו"ב מיבדקו אח"מ מהיות מוכ מ"מ רע מלא ריש כו' עיי"מ :

(ה) מיין דעת קדוסים סק"ב דלפמים כמנ"ב לדחוק סמי' לפיס אחר מסיפס לגולל ומולי כלון אז לבדוק אחר עיקור [לגאלת יל"ח הע"ד ודעימי' דבדיקת מסיפס מעכבת לכתחילה] ומי' בס' מנ"ב ז מכ' דאם מיס מכנס כל"ל מוחר לקרוס מעם סעור בכלי מיחזרו מעמנן ולא יעכב אם בפמ"כ דכמרולין הסיכה המוגע לחזרה אין לחוש ע"י ומי' דע"ק דמסיפס סייס כמבולם הסמוס מל הפמ"כ בס"ע ע"מ ומי' בס' לקומי מבי מל ע"ל סק"ד :(ו) ע"מ כתב מוסר סי' ע"ז מכ' דבדיקה זו ל"מ כמפמחמו ומחמכו מיסס אבל כמלא מחמס רק סי' מ' לגן לחון רק מסמס אבל המלס במקומו שמד ומ"כ לפי מחמס. מטוסס דמכיס לדעת הע"ד וכ' דיס מקום לומס דמטוסס מכיס בקנה יוסר מבוחמס ואם מסמ סקנה לבד ומטוסס יש לדון מל הוומס ובגיס רמי' מבל לסיוק ע"ז דמס מוחמ מסמ מקנה ומכלס דמוק ומכן מל מכרמיס כיס לחוס ומפ מקנה לחוד מס לס לסמוך מל מכרמיס כיס לחמסר לבדוק ובבר ע"מ : יומס לס מחרו ס' פי' מס"ק ע"י ובלס"ם מק"ג מכ' מוד מי' מס מסמ"כ מחלוס לחון דלך מבל לו בחרגולה ובולי (מעמס מטוסה כ"ס כמולה יפסר) לחמ"ם וכיון ומס מעמס בעל עו"י ע"מ ומ"ע מס כ' מ' דבר מטוחל מי' רמ"ד דבבדק בסי' ל"מ מיכמס ן מס יוחל מסר דבולי הסי' [מקרי מטוס לו מקוד [לפי מכנתן מלוס לפי'] מ"מ מ"ע מעמס מפרכוס ומכרכ כמרוחן מפרכוס מוכל דחלים כלומ מסי מעמס לחלמ"ל המחיים מטוכל למסה במקום מחר המיסה עי"ם ולפי זס כלאס מחולק מל הסמ"ח ומ"ל מ"ל מסס מוכרים לחלדבכ זכו מי' מעמ ובגמ"ם הסמוך דבר הרגיס בסחיתה דבריסס ומי' כס' ס"ם מכ' ב"כ דבריו מיגס מוכמס ומ"ל כל"ל ובגיס"ם לא הסמוך רק ד' הדב"ם מכ"ל : (ח) מי' ביאורים ומי' בס' בית מטוחל"ם ס"ז מפי' בד' הע"ד דהיה רק ספק נבילה ויש לחמיר לענין מ"ב והיה דלא כמפמעות הס"ם ומ"כ בס' מקוס מטוחל ומי' בסגנות יד מבריסס דהעלה הסמ"ם כמו מחריו כיון דבריב עליו עם נבילה לענין מיסול ומלקוס מל דחיב מעמס כמעמ מי נבילה לענין מ"ב והיה רמי' לוס. ומ"כ מיקל בספק בדק ס"ם לבמוס מ"ל ומלי לענין מו"ב ודלא כבינת מדם דמלריך כיסוי בספק בדק ס"ם [ומי' בחרב"ם מסעלה דמוחר לחלוב הבהמה ז ובמוס סחלב ולא מוי מרחי דסמרן מל לד' מכ"ל דלוכיריסס מ"מ הוי ספק ומ"מ יש לסמוך מרוס"ם דלוי לחוד מגלא מדלכם מל גוף הבהמה וסחלב מוסר ע"מ] : (יא) ומי' בדגמ"ר מ' יש לחיס ריעוס מקל מעמס זס ומקרי ספק בעמיסה ע"מ ומעמ"ל כ' סמו"ק בספי כ"ד : (יב) ומי' בנו"ם בס"כ לחמיפחרם ס"ב מכ' דלין לבעביר כמו"ב מיגה מחמ"י מוכ"ל מעמס דסמחבר הבינ דיעה לחמיוס בסחס ומי' הכלל מל הע"ד דעמו כן ומ"כ לא יגה מריפות מחמ"י דבא לא רמי' עליו וגם דהוי רק ספק דעמ"ל מחמ סמוכ"ל מעמס"י רוב היה כן מעוגה לעמלה מהוחמס כמ"ם הס"ז ומוב לא מלכסה לן מס מעמס כחוכן אח"כ [ומ"ל הא מ"מ מוכלין בע"ב כל' מכרי"ן ורמ"ם ומ"ל דעכ"ם ל"ל מס כיון דלחיס מריפה רק ממהב] והכ' מוסות מעמס מקוס. ומלי יש לבסמיר מ"ל דלא מיחרב מדיין ולא בבהמה מעגב בזה ע"ם : (מז) מי' דע"ק סק"ם מי מחמס רוב והמוס מוהה מוכל לקרוס מוב הבוחר ולבסמין מי יש רוב ולא ימרך לעמרו מלא יחרב ע"י מרכוס בעמחב"ם ומס מוחלת ממוחכה לידע מס בעמ לחלוי להסמיך הכיסוי לעמיסה ע"כ לין בזה מקום לעב"ם כיון דהוא לגאלת מדם ויש לבחור בקריעה הטוב מבכאה מל לחמו מל מבזה יחמעם הלעב מרכוס מל מחולא ומיו מלמרך עם לעב הקריעה גם חולי לין מרכוס לעב לעוף דיש בעמחל ביומחא ויש בסיפוחא כו' רק בקריעה לרך לעמס רק לפי מוך הבהמה ולא מחולא לבהמה דיכר הע"ל היא לומדגא גדולה מבל בדוב מיכר בלא קרע לין להחמיר בבהמה מל מרחיב מבקרע מעם ע"י מרכוס ע"מ לין לבחמ"ל יעבר מחלא ומעמ"ל ע"ם ע"ליעים קיל מל בעוף והקרע בחשבון הב' עליעים : (מג) עד"ק סק"ו בסמב' מליעים הם בב' מקומות חמור גם דהו"ל ב' קולי דלא מקילינן בספ"מ מלד הפס מסיו בחיוך לפי' סמ"ם ומל דיל' מהי' הקנה כמרוב הבוד ומי"ז בחמ"ז בלי מיכוי ע"מ יש הפס לולי לין מרגרפין לבוח בב' מקומות [ע"ל סכ"ה ס"ו] ל"ל מחרי"ד דבקי מכיר מס הוא כמרוב עי"ם ומי' בס' מנה"ז מליעים והחמיר בקנה לבוחה דוקא מחוס כולו מל בהמ"ם מע"ב ומחמ"ל ב' הדמ"ק לוך מ"ם בבילולו

(יב) דלא כ"ל אחר הגרמה בין רוב הגרמה דלעלמן בראש הגרמה אחרת בראש הגרמה אבל בראש הגרמה אחרת בראש הגרמה אבל בראש הגרמה אחרת בראש הגרמה אבל